

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Goráczné dr. Mucsi Erzsébet ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Jágity Zsuzsanna ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.rendű alperes (I.rendű alperes címe), a személyesen eljáró II.rendű alperes (II.rendű alperes címe) II. rendű, és a dr. Jágity Zsuzsanna ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt III.rendű alperes (III.rendű alperes címe) ellen lakás használati díj megfizetése iránt a Kiskunhalasi Városi Bíróságon 10.P.20.276/2007. számon megindított, és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.Pf.20.102/2009/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 52. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és III. rendű alperesnek, mint együttes jogosultaknak 20.000-20.000 (Húszezer-Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes a saját felülvizsgálati eljárási költségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletével kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 403.714 forintot és ennek 2003. március 10-től járó törvényes mértékű késedelmi kamatait. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperesek az I. rendű alperes bérleti jogának megszűnésével a perbeli ingatlan jogalap nélküli birtokosaivá váltak, így annak kiürítésére kötelesek. Ennek elmaradása miatt az I. és II. rendű alperes a lakbérrel azonos összegű használati díj fizetésére köteles. A III. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította. Megállapította, hogy nevezett a keresettel érintett időszakban mint kiskorú az I. rendű alperes jogán tartózkodott a perbeli ingatlanban. A III. rendű alperes 2000. szeptemberétől Budapesten járt középiskolába, 2002. januárjától pedig hétvégére nem a perbeli ingatlanba a II. rendű alpereshez, hanem az I. rendű alpereshez ment haza. Mivel a III. rendű alperes a korábban a Kiskunhalasi Városi Bíróságon

folyamatban volt P.20.715/2003. számú perben kiskorúsága következtében nem tett nyilatkozatot, ellene bizonyítási eljárás lefolytatására sem került sor. Ezért a felperes nyilatkozatával szemben az ítéletnek a III. rendű alperes ingatlanbeli tartózkodására tett megállapítása nem minősül ítélt dolognak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokait kiegészítve rámutatott, hogy a korábban folyamatban volt P.20.715/2003. számú eljárásban a döntést meghatározó tényalap nem a III. rendű alperesnek a perbeli ingatlanban való bentlakása volt, ezért a III. rendű alperes érdemi ellenkérelmében foglaltak szerint az elsőfokú bíróság volt jogosult annak tisztázására, hogy a keresettel érvényesített időszakban a III. rendű alperes ténylegesen, életvitelszerűen hol lakott.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A támadott határozat hatályon kívül helyezését, az első vagy másodfokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte arra az esetre, ha a rendelkezésre álló iratok alapján a III. rendű alperes nem kötelezhető a 2002. április 1-től 2004. február 12-ig terjedő időszakra havi 102.000 forint és járuléki lakáshasználati díj megfizetésére. Felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta, hogy a felek között a lakás kiürítése iránt folyamatban volt perben 2004. február 12. napján meghozott 2.Pf.22.221/2003/5. sorszámú ítéletével - helyben hagyva a Kiskunhalasi Városi Bíróság 10.P.20.715/2003/1. számú ítéletét - a Bács-Kiskun Megyei Bíróság megállapította, hogy a lakást 1998. májusától a II. és a III. rendű alperes használta.

A bíróság jogerős ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy a vele együtt élő és általa az ingatlanban tartózkodásra feljogosított valamennyi személlyel együtt a lakást hagyja el és kiürített állapotban adja a felperes birtokába. A Legfelsőbb Bíróság a 2004. április 21-én meghozott Pfv.III.20.717/2002/13. számú részítéletben az I., II. és III. rendű alperest használati díj és kamatai megfizetésére kötelezte. Az említett előző eljárásokban ugyanazon felek szerepeltek, ezért a határozatok jogereje ugyanazon jogalanyokra kiterjed, tehát a III. rendű alperes lakáshasználata folytán használati díj fizetésére köteles. A jogerős ítélet ezzel ellentétes álláspontja a Pp. 229.§-át, 195.§-ának (1) bekezdését és (5) bekezdését, a Pp. 260.§-át és 270.§-át sérti.

Az I. és III. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy a felperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróságnak azt kellett vizsgálni, hogy jogsértő-e a fent említett előzményi eljárásokban tett azon megállapítás, miszerint a III. rendű alperes a perbeli ingatlanban lakott, ez ítélt dolognak tekinthető-e, ennél fogva jogsértő-e a III. rendű alperes lakáshasználati díjban történő marasztalásának mellőzése.

A Legfelsőbb Bíróság osztja a jogerős ítélet azon álláspontját miszerint az előzményi perekben az akkor még kiskorú III. rendű alperes nyilatkozatot nem tett, tartózkodási helyére nézve bizonyítási eljárás lefolytatására nem került sor. Ezért a Kiskunhalasi Városi Bíróság a 10.P.20.715/20003/1. számú ítéletének a III. rendű alperes 2003. augusztus 29-ig fennálló tartózkodási helyére tett megállapítása nem minősül ítélt dolognak. Ennél fogva lehetőség nyílt annak bizonyítására, hogy a III. rendű alperes a jelen perrel érintett időszakban melyik lakóhelyén tartózkodott, aminek megállapítása pedig az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás adatainak okszerű értékelése alapján megalapozottan történt. A Legfelsőbb Bíróság rámutat még arra, hogy a felperes részéről alapulvett ítéletek pontosan, dátum szerinti meghatározással nem tartalmazzák annak megjelölését, hogy a III. rendű alperes mettől meddig tartózkodott a felperes ingatlanában. Így az előzményi ítéletnek azon megállapítása, hogy 1998. májusától, az I. rendű alperes elköltöztetésétől az ingatlanban a II. rendű alperessel együtt a III. rendű alperes is bent maradt nem vitás, míg az ítéletek indokolásának további megállapításai pontos időtartamot nem ölelnek fel, tehát nem eredményezhetnek ítélt dolgot.

A Legfelsőbb Bíróság a fentieknek megfelelően a jogerős ítéletet - mint amely nem tartalmazta a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértését - hatályában fenntartotta. [Pp. 275.§ (4) bekezdése] A fenti döntése következtében a felperes köteles megtéríteni az I. és III.r alperes felülvizsgálati ellenkérelmének előterjesztésével felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, míg a saját felülvizsgálati eljárási költségét - beleértve a lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket is - a felperes maga viseli.

Budapest, 2010. március 4.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő